

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าน้ำจืด ปามะมุ ปาปากจัน และป่าลำเลียง
ในท้องที่ตำบลน้ำจืด ตำบลมะมุ ตำบลปากจั่น ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี
จังหวัดระนอง และบริเวณที่ดินปาเสียบญวน ป่าท่าสาร ป่าทุ่งระยะ และปานาสัก
ในท้องที่ตำบลบ้านนา อำเภอเมืองชุมพร และตำบลวิสัยใต้ ตำบลครน
ตำบลทุ่งระยะ ตำบลเขาทะลุ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

₩.ศ. ២๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓ธ เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าน้ำจืด ป่ามะมุ ป่าปากจัน และป่าลำเลียง ในท้องที่ ตำบลน้ำจืด ตำบลมะมุ ตำบลปากจั่น ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง และบริเวณที่ดิน ป่าเสียบญวน ป่าท่าสาร ป่าทุ่งระยะ และป่านาสัก ในท้องที่ตำบลบ้านนา อำเภอเมืองชุมพร และตำบล วิสัยใต้ ตำบลครน ตำบลทุ่งระยะ ตำบลเขาทะลุ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตรา พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าน้ำจืด ป่ามะมุ ป่าปากจั่น และปาลำเลียง ในท้องที่ตำบลน้ำจืด ตำบลมะมุ ตำบลปากจั่น ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง และบริเวณที่ดินปาเสียบญวน ป่าท่าสาร ป่าทุ่งระยะ และปานาสัก ในท้องที่ตำบล บ้านนา อำเภอเมืองชุมพร และตำบลวิสัยใต้ ตำบลครน ตำบลทุ่งระยะ ตำบลเขาทะลุ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าน้ำจืด ป่ามะมุ ป่าปากจัน และป่าลำเลียง ในท้องที่ตำบล น้ำจืด ตำบลมะมุ ตำบลปากจั่น ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง และบริเวณที่ดิน ป่าเสียบญวน ป่าท่าสาร ป่าทุ่งระยะ และป่านาสัก ในท้องที่ตำบลบ้านนา อำเภอเมืองชุมพร และตำบล วิสัยใต้ ตำบลครน ตำบลทุ่งระยะ ตำบลเขาทะลุ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ภายในแนวเขตตามแผนที่ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

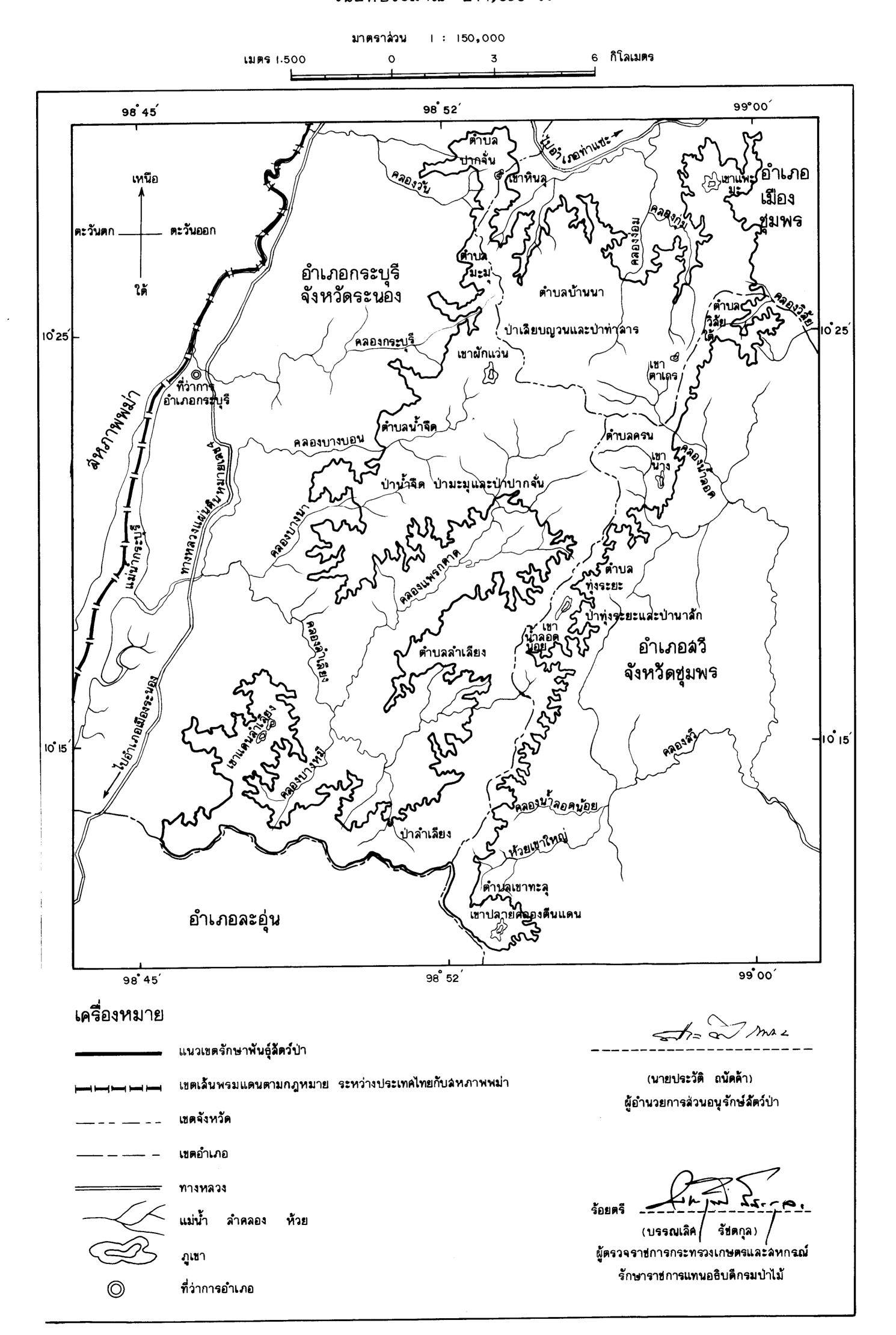
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ บรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าน้ำจืด ป่ามะมุ ป่าปากจัน และปาลำเลียง
ในท้องที่ตำบลน้ำจืด ตำบลมะมุ ตำบลปากจัน ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี
จังหวัดระนอง และบริเวณที่ดินป่าเลียบญวน ป่าท่าลาร ป่าทุ่งระยะ และป่านาลัก
ในท้องที่ตำบลบ้านนา อำเภอเมืองชุมพร และตำบลวิลัยใต้ ตำบลครน
ตำบลทุ่งระยะ ตำบลเขาทะลุ อำเภอล์วี จังหวัดชุมพร

ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์ลัตว์ป่า **พ.ค.** 2539

เนื้อที่ประมาณ 211,650 ไร่

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากบริเวณที่ดินป่าน้ำจืด ป่ามะมุ ป่าปากจั่น และป่าลำเลียง ในท้องที่ตำบลน้ำจืด ตำบลมะมุ ตำบลปากจั่น ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง และ บริเวณที่ดินป่าเสียบญวน ป่าท่าสาร ป่าทุ่งระยะ และปานาสัก ในท้องที่ตำบลบ้านนา อำเภอเมืองชุมพร และตำบล วิสัยใต้ ตำบลครน ตำบลทุ่งระยะ ตำบลเขาทะลุ อำเภอสวี จังหวัดชุมพร เนื้อที่ประมาณ ๒๑๑,๖๕๐ ไร่ มีลักษณะ ภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน เป็นป่าดงคิบชิ้นที่สมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร มีแหล่งน้ำ แหล่งอาหาร ของสัตว์ป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าสงวน และสัตว์ป่าคุ้มครองหลายชนิดอาศัยอยู่อย่างชุกชุม เช่น เลียงผา กวาง กระทิง อีเก้ง หมูป่า กระจง อีเห็น สมเสร็จ นางอาย เสือโคร่ง หมี ชะนี ค่าง ลิง และนกชนิดต่างๆ ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย รวมทั้งเป็นการช่วยป้องกันรักษาตันน้ำ ลำธารและป่าไม้ที่มีอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่อย่างถาวรตลอดไป สมควรกำหนดบริเวณที่ดินดังกล่าวให้เป็นเขตรักษา พันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้